

Mijn camera's door de jaren heen.

Leuk dat je toch even een kijkje komt nemen. Het voegt waarschijnlijk niets toe maar het leek me wel grappig om je toch mee te nemen door de jaren heen. Er is immers in een relatief korte tijd heel wat veranderd in de wereld van fotografie. De rolletjes en de donkere kamer zijn inmiddels vervangen door pixels en o.a. lightroom en photoshop. Ik heb er wel leuke herinneringen aan maar ben ook blij dat dit niet meer aan de orde is. Hobbymatig was het misschien wel interessant en leerzaam maar zodra je professioneler gaat worden was dit geen optie. De nostalgie zal nog wel blijven bestaan maar het snuiven boven de ontwikkelbakken en het klooiën in het donker ben ik niet gaan missen.

Zoals veel mensen had ik een fotocamera. Een zgn. spiegelreflex. Een **zenith**. Ik gebruikte dit puur voor de normale fotografie zoals vakantie en verjaardagen. En dan nog eens niet eens heel fanatiek. Was tenslotte best een dure grap, rolletje, ontwikkelen en afdrucken

Rond 1985 kwam ik eigenlijk pas echt in aanraking met fotografie. Mijn toenmalige werkgever Gamma, vroeg me om wat foto's te maken van wat evenementen die in en rond de bouwmarkt plaatsvonden. Inmiddels had mijn Russische vriend de zenith de geest gegeven. Mijn broer had toevallig een **Practica B-200** met allerlei dingen erbij. Die mocht ik lenen en ging op pad. Wie is er nou toch niet met een practica begonnen. Al snel ondervond ik de beperkingen van deze camera en ging meer eisen stellen aan mijn foto's dus op zoek naar een nieuwe camera. Een dure grap. Op een of andere reden kwam ik uit op de **Pentax me-super**. Compleet met lenzen, motordrive en een sunpack staafflitser werd het steeds meer een passie dan een hobby. Helaas heeft deze set niet langer gewerkt dan een jaar. Volledig verwoest door mijn wilde stijl en de enorme hoeveelheid opnames moest ik op zoek naar iets professioneler.

Inmiddels had ik goede berichten ontvangen over een fotozaak op de Springweg in Utrecht. Foto Patent een fantastische winkel. Mijn maatje Wim Hendriks was helemaal gecharmeerd van Nikon, goede kwaliteit en service. Dus het werd een **Nikon FA**. Mooi apparaat met de eerste matrix-meting, flitssynchronisatie tot 1/250 sec. een met echte technocamera allerlei auto functies enzo.

Na ongeveer een jaar kon ook deze camera me niet meer bekoren. Dus weer naar patent. Inruilen die hap voor de **Nikon F-501**, de eerste autofocuscamera van Nikon en met automatisch transport. Stond ook weer bol van al die technische snufjes. Ik praat nu zo rond 1987. Ik vond de 501 helemaal niks, kon niet scherpstellen door ramen en spijlen enzo. Dat autofocus was dus helemaal niets voor mij. Hallo Patent daar ben ik weer. Inmiddels wat meer ervaring opgedaan als fotograaf en ik wist precies wat ik wilde. Een camera die mijn ruwe stijl aankon door weer en wind, eentje die ik kon instellen zoals ik wilde en niet zoals de camera wilde.

Het werd de meest fantastische camera die ik ooit heb gehad, de **Nikon-F3**. Eindelijk een camera die bij me paste. Solide en snel zonder poespas. En je kon er inderdaad een spijker mee in het hout slaan. In steen werd lastiger. Met dit wonder heb ik jarenlang allerlei opdrachten kunnen maken. In die periode had ik misschien wel meer voor de leuk de **Nikkormat**, de **FE** en een **FG** aangeschaft. Je kan tenslotte niet zonder reserve camera. Inmiddels was ik al aardig op weg om een soort prof te worden.

Hoe kwamen mijn collega's nou tot die geweldige kwaliteit. Het antwoord was, middenformaat camera. Je wil niet weten wat dat kost. Via via kwam ik in aanraking met **Mamiya 6x4.5**, een enorm apparaat. Op een of andere manier ben ik verliefd geraak op dit systeem. Voor portretten en huwelijksreportages was dit wel het ultieme aan kwaliteit. Hasselblad was er ook maar ik had geen Hasselblad geld. Snel werken en een super kwaliteit. Met een negatief formaat van 6 x 4.5 cm in plaats van 35 x 24 mm. Ik had al snel door dat dit een "must" was. In de studio en reportages werd dit al snel de standaard. Beter kon bijna niet. Met deze set aangevuld met wat metz flitsers schoot ik heel veel reportages en portretten.

Inmiddels had ik al een studio. Waar ik mijn portretten en productshoots kon maken. Compleet met studioflitsers van het merk Bowens. Dan denk je dat je je apparatuur wel een beetje op orde istoch?

Jammer dan, komt er een klant die vraagt opeens opnames op het formaat 4x5" oftewel ongeveer 10x13 cm. Dat zijn serieuze afmetingen. Dus ik een technische camera huren. Hiermee kon je dus dit enorme formaat leveren. Heel duur. Uiteindelijk kreeg ik hier meerdere opdrachten voor dus kopen die hap. Heel heel duur. Maar heel heel heel mooi. De **Horseman LE 45**, torkelvrij met alles erop en eraan.

Zo rond 1991 kon ik allerlei opdrachten aan. Op welk formaat dan ook.

Inmiddels had Nikon al een paar goede autofocus camera's op de markt. In 1993 dacht ik dat het ook wel handig zou zijn om op autofocus over te gaan, en daar was de **Nikon-f4**. Ook weer zo'n beest van een camera. Heel veel mee geschoten. Tot zelfs het rubber van de handgreep eraf was.

Ik stelde nogal wat eisen aan de flitser die ik gebruikte tijdens mijn reportages. En elke camera had een andere flitser nodig. Vermogen en mogelijkheden waren essentieel. Toentertijd had eigenlijk alleen **Metz** de mogelijkheid van een invulflits en veel vermogen. De keus was simpel. Het werd mijn meest favoriete merk.

Tussen neus en lippen door ook maar even een **Mamiya RB 67** aangeschaft. Mooi formaat van 6 x 7 cm. Super kwaliteit. Veel mogelijkheden.

Pas in 2001 ben ik digitaal gegaan. De hele wereld was al eerder overstag. De **Fuji s1** was mijn eerste digitale camera. Wauw. Een wereld ging open. Geen rolletjes en ontwikkelkosten meer. Maar wel veel tijd stoppen in photoshop. De doka ging eruit en steeds zwaardere computer kwamen te hulp. Je hele workflow was veranderd. Gek genoeg bleef ik het "mooie" werk toch nog op negatiefmateriaal schieten. Ik vond de kwaliteit toch nog wel net een streepje beter.

Verschillende Fuji's kwamen voorbij totdat ik in 2004 volledig overging naar digitaal. Het werd de **Nikon d-700**. Een werkpaard als in de categorie F3 en F4. Nog steeds werk ik met de D-700 weliswaar aangevuld met andere digitale camera's van Nikon. Wel fijn dat mijn allereerste Nikon objectieven nog steeds te gebruiken zijn op de huidige camera's. Dat is ook de reden waarom ik nog steeds met Nikon werk.

Bijna alle camera's die ik genoemd heb zijn nog steeds in mijn bezit. Gewoon leuk om te hebben. Zoals ik in het begin al aanhaalde, je heb er niks aan. Wel grappig dat ik je mocht mee nemen door al die jaren heen.

Sinds 1988 gebruik ik voor de studioshoot en locatie opdrachten flitsapparatuur van het merk **Elinchrom**. Een compleet systeem door de jaren heen. Flits kop, aggregaat, softboxen etc. het werkt nog steeds. Complimenten. Oud en nieuw, het sluit nog steeds op elkaar aan. En de service is super.

